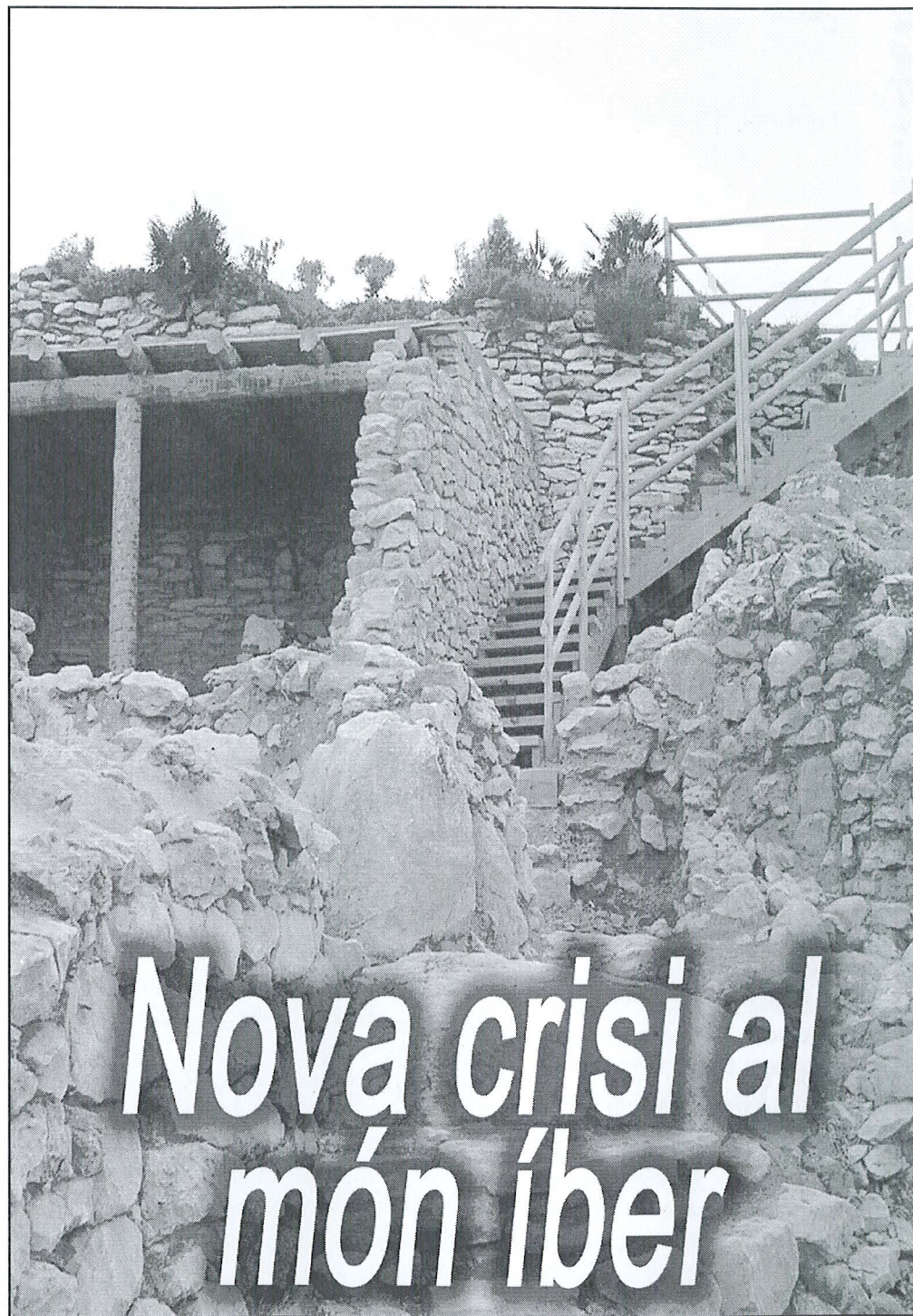

l'aveu de benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 1 de juliol de 2005 • Núm. 491 • Any X • 0.75 Euros

ESPORTS: El jove benicarlando Àngel Aparici triomfa amb el Barça de bàsquet i ja és campió

**Nova crisi al
món íber**

**Salvem
lo Palau!**

La Caixa Rural creix un 22 per cent i aconsegueix 1,1 milions d'euros de benefici

Encara pots sumar-te a la campanya electrònica 'SALVEM LO PALAU'

491

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

EDITORIAL

La inacció del poble veí no ha de frenar les expectatives culturals de la nostra ciutat

EL TEMA

La Ruta Íbera de la comarca frenada per problemes administratius i de col·laboració entre institucions

MEDI AMBIENT

La secció ambiental parla dels riscos i experiències amb la radioactivitat de Vandellós

SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

ESPORTS

Àngel Aparicio triomfa al FC Barcelona de bàsquet i és ja tot un campió

Sense ruta ibèrica

Tal com fa la introducció del tema d'aquesta setmana "El Maestrat continua sense rebre suport per crear una ruta Ibèrica, tot i l'existència de tindre tres poblats a la zona". Ens imaginem que crear una ruta turístico-cultural, ficant en solfa els tres poblats i, per tant, els tres municipis implicats no és cosa fàcil.

El que és difícil d'entendre és com és pot deixar passar una idea, beneficosa per als municipis implicats i, de retruc als nunicipis dels voltants, quan esta ja està desenvolupada i amb un projecte creat per experts en la matèria.

En aquest cas la iniciativa presentada a la Generalitat,

Diputació i municipis implicats, pretenia unir mitjançant un recorregut didàctic, els tres assentaments ibers d'Alcanar, Vinaròs i Benicarló, els quals es troben en un excel·lent estat de conservació. Hores d'ara, només Benicarló ha donat suport a la iniciativa, la resta de municipis ha donat la callada per resposta.

Fins i tot, l'arqueòleg de la Diputació, ha lamentat aquest poc interès des de les administracions locals. Una iniciativa que hagués pogut donar a conèixer uns dels emplaçaments ibers més ben conservats de l'estat espanyol i, que al mateix temps, serviria per revitalitzar culturalment la zona. Llàstima.

CARXOFA: Per a tota la pobra gent que a l'ermita del Rocio va haver d'aguantar la llarga missa, que no tenia fi, sota un sol infernal. No va ser només haver de suportar la missa, a més van haver d'aguantar el discursets? prefabricats? que van haver de llegir, inclòs l'alcalde.

PANISSOLA: Per a tots el culpables que la zona de l'auditori estiga feta pols. Són culpables: les obres, camions de serveis, veïns del poble i autoritats i polítics que ho permeten. Cada any per estes dates hem de gastar diners per culpa de tots. Hi ha alguna solució?

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Vinaròs frena la ruta ibèrica

La falta d'entusiasme i sintonia per part de Vinaròs està endarrerint el desenvolupament de la ruta ibèrica del Maestrat

text REDACCIÓ

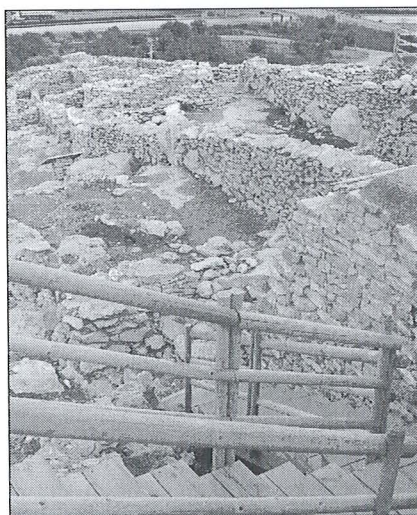
El Maestrat continua sense rebre suports per a crear una Ruta Ibèrica, tot i l'existència de tres poblats en la zona. El projecte va ser redactat fa uns anys per un grup d'experts en la cultura ibèrica i pretenia crear un recorregut didàctic que unira el poblat de Benicarló, els dos que existixen a Vinaròs i el d'Alcanar. Els nostres veïns de l'altre costat d'Aiguaoliva han donat la callada per resposta. Sense el seu suport, els benicarlondos s'han vist privats d'una promoció que haguera possibilitat que les visites a la nostra ciutat augmentaren. Es tractava de captar sobretot un potencial turista de qualitat que busca passar les seues vacances visitant monuments i enriquint la seua cultura. L'esforç del nostre Consell Municipal de Turisme, que treballa per captar este tipus de turistes, està xocant de front amb els interessos vinarossencs, segons pareix, molt més centrats a promocionar la seua gastronomia i sobretot, un producte que diuen pesquen en les seues costes. I la cultura? I el nostre patrimoni? No és res estrany, no obstant, la seua postura, fàcilment comprensible si recordem el que van fer amb un convent que portava el mateix nom que el que nosaltres acabem d'inaugurar. Veïnat insolidari? Com sempre, jutgen vostés mateixos.

LA RUTA DELS POBLATS IBERS

Els tres poblats ibers del Maestrat no seran promocionats pels organismes públics. El motiu és que només l'ajuntament de Benicarló ha recolzat la iniciativa d'un grup d'experts en la matèria,

que van dissenyar un recorregut didàctic per ells. Arturo Oliver, arqueòleg del Servei d'Excavacions de la Diputació del Castelló, ha exposat que l'únic organisme que s'ha interessat per la seua creació és l'ajuntament de Benicarló, "tot i que la proposta es va fer a la Generalitat Valenciana,

Diputació de Castelló i els ajuntaments implicats". Oliver ha lamentat este silenci per part de les administracions, que està impedit la creació d'un recorregut didàctic per tres dels poblats ibèrics millor conservats d'Espanya. La Ruta, dissenyada fa uns anys, pretenia unir els poblats d'Alcanar, a

Tarragona, els de la Misericòrdia i Perengil a Vinaròs i el del Puig de Benicarló, que gaudixen d'un excel·lent estat de conservació i basant-se en els quals es volia oferir una visió de conjunt del període ibèric en la comarca, a través d'un recorregut didàctic. D'ells, tan sols resta per excavar el de la Misericòrdia, emplaçat al costat de l'ermita del mateix nom, que està a l'espera que es retire la creu de terme que s'hi troba elevada. La resta es troba en perfecte estat de conservació i ha desvetllat importants dades sobre la vida durant el període ibèric, que els especialistes no han dubtat a qualificar d'exceptionals. A través de la ruta que s'ha dissenyat, es pretenia posar en valor i promocionar estos tres assentaments, part important de la nostra cultura i sobre la qual s'assenta part de la nostra història.

En este sentit, en l'assentament de Benicarló, datat entre els segles VII i V a.C., s'ha descobert el primer cas d'arquitectura domèstica de dos pisos. A més, s'han localitzat importants restes ceràmiques que han permès datar el nivell d'inici de la cultura ibèrica, i que han obligat a remuntar la cronologia inicial fins al segle V a.C., quan fins llavors la cultura ibèrica arrancava en el segle IV a.C.

Encara no tenim el Kylix

ve de la pàgina anterior

D'altra banda, l'última campanya d'excavació va permetre traure a la llum el perímetre de la muralla i la porta d'accés al recinte, que en comptades ocasions s'ha aconseguit localitzar. Per primera vegada, a més, es pot veure un pas de ronda sobre una muralla ibera. Torres, murs de fins a onze metres i la plaça d'armes completen el catàleg d'arquitectura defensiva ibèrica que es pot visitar en el Puig de la Nau de Benicarló. Per als experts, el poblat iber del Puig de la Nau de Benicarló és una referència de la cultura ibera dau el seu estat de conservació.

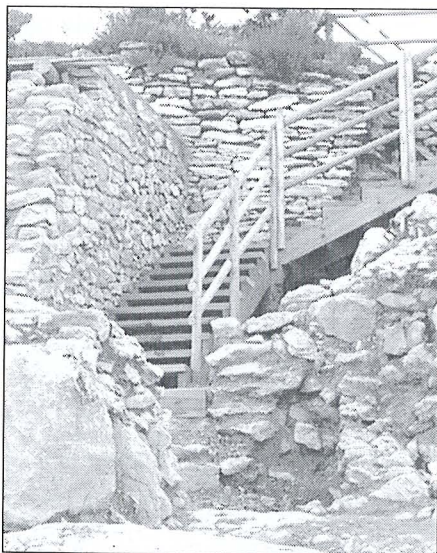
TAMBÉ SENSE EL KYLIX

Una de les peces que es van localitzar durant una de les campanyes d'excavació va ser el Kylix del Pintor de Penthesilea, datat al voltant del 455 a.C. i que en l'actualitat es troba en el Museu de Belles Arts de Castelló. En el moment del seu descobriment, era el museu de referència, l'únic que podia fer-se càrrec d'una peça d'este valor. Ara, amb la inauguració del MUCBE, el consistori ha iniciat els primers contactes per a aconseguir que la peça torne al seu lloc d'origen.

Per molt bones intencions, i que la Llei de Patrimoni Valencià està del costat de la petició dels benicarlandos, de nou l'administració s'encarrega de posar traves. La regidoria de Cultura ja ha sigut informada que el Kylix només eixirà de Castelló amb destí a Benicarló per a mostres puntuals. De fet, es pretenia que estiguera exposat amb motiu de la inauguració del recinte. El ball de dates de l'obertura oficial del recinte va impedir que els tràmits burocràtics permeteren que arribara a temps. Des del consistori s'ha explicat que no es perd l'esperança que, de manera puntual, poguera estar

present en alguna mostra, però es mostren pessimistes davant de la possibilitat que torne de manera permanent a Benicarló.

BENICARLÓ CONTINUA APOSTANT PEL PUIG

Tot i la indiferència dels nostres veïns i les traves que l'administració posa als benicarlandos, els treballs de conservació del recinte continuen. Esta mateixa setmana, Oliver

visitava el poblat de Benicarló per a determinar els treballs de manteniment que és necessari realitzar en la campanya d'enguany. "Ho hem de fer cada any, per a evitar que l'arquitectura, que està a l'aire lliure, es degrade", assenyala Oliver. En la campanya d'enguany, està contemplada "la consolidació d'unes parets que es van excavar fa dos anys, i la conservació de dos llars que van aparèixer en l'última excavació".

D'altra banda, el mirador que es va construir en la part superior del poblat serà ampliat "per a tindre una visió conjunta de tot el recinte", va explicar José Luis Guzmán, regidor de Cultura. Els treballs seran realitzats per l'empresa Flos, amb seu a Benicarló, "una de les poques empreses de la Comunitat Valenciana que té el reconeixement oficial per a realitzar este tipus de treballs" i que ja es va encarregar d'executar la restauració del recinte.

Endevinalla: Sabeu qui es banya el cap i es xopa els peus quan plou? (la solució en el pròxim número ;-)

La Caixa Rural creix un 22%

text J.MAURA

La Caixa Rural Benicarló va celebrar la nit de Sant Joan a l'Auditori l'Assemblea General de Socis amb caràcter ordinari. En la lectura de l'informe de gestió, per part de José Antonio Maura, president del Consell Rector, l'entitat va ressaltar els millors resultats obtinguts des de la fundació de la Caixa Rural. Així els beneficis nets han arribat a la suma de 1,1 milions d'euros, un 32'37 per cent superiors als de l'any anterior. Les causes cal buscar-les en els espectaculars creixements del 22 per cent en captació de passius, gairebé el 23 per cent en inversió creditícia per haver reduït la morositat fins al 0,78 per cent sobre ATM's el que ha permès reduir les aportacions a Provisions d'Insolvències i per haver mantingut una bona ràtio d'eficiència.

Els objectius de l'entitat per al present any passen per l'adaptació a les Normes Internacionals d'Informació Financera (NIIF) i les millores en la gestió dels riscos. Maura va ressaltar que "per a seguir escalant posicions i superar els reptes necessitem amb la fidelitat i

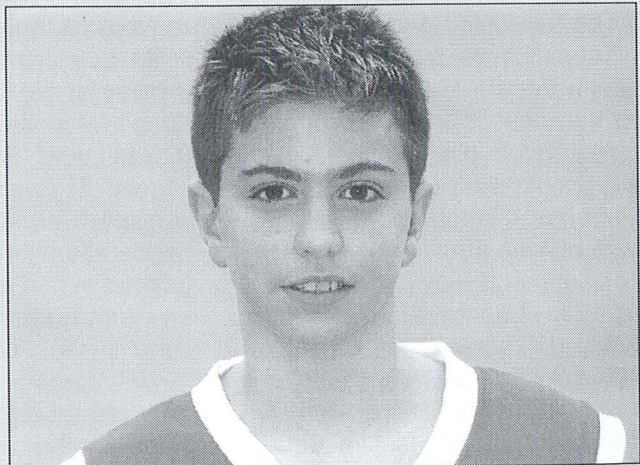
suport de la nostra gran massa social i de la clientela que trobarà comprensió i ajuda en les seues inquietuds i problemes financers". L'entitat a més va nomenar com auditor extern a l'empresa Deloitte S.L. que ha verificat la informació comptable. Els Actius Totals Mitjans van passar dels 90 milions d'euros de 2003 als 106,2 del passat any, amb un creixement de gairebé el 18 per cent. Els Actius Rendals han crescut un 22,27 per cent arribant als 109,6 milions d'euros i els Passius Onerosos han augmentat un 22,23 per cent arribant als 102,4. En l'informe destaca l'increment en

240.000 euros de immobilitzat fruit de l'obertura de la nova oficina en la zona d'expansió litoral. Precisament aquesta obertura i concepte pot acabar influïent en el compte de resultats de 2005 que podria acabar segons les previsions de l'entitat amb un resultat comptable que passe del milió d'euros. Durant 2004 el Departament d'Atenció al Client no va rebre cap queixa o reclamació. L'Assemblea va acabar també adaptant els estatuts socials a la Llei 8/2003 dels Estatuts de les Cooperatives de Crèdit i el seu nou Reglament.

Àngel Aparicio triomfa al Barça

text GREGORIO SEGARRA

L'escorta benicarlando, Àngel Aparicio, jugador del FC Barcelona es va proclamar dimecres passat 22 de juny campió d'Espanya de Bàsquet en categoria infantil. El FC Barcelona es va imposar en la final al Torrejón Madrid per 20 punts de diferència. La superioritat de l'equip català en el qual juga l'escorta benicarlando va ser manifesta durant tota la fase final celebrada a Santa Coloma de Farners, ja que després de quedar campions en el seu grup, després de guanyar al Pamesa, Mataró i Torrejón, van eliminar en semifinals al Joventud de Badalona, per a tornar a trobar-se en la gran final. a l'equip madrileny.

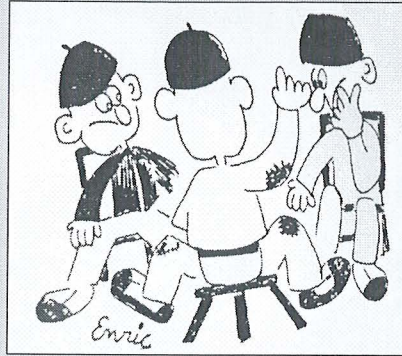

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

No podia ser d'una altra manera: com diu la Bíblia, un no pot servir dos amos. O acatem els amos de València que volen canviar el nom del Palau de Benicarló (aficionats que són a tocar el nom de les coses...) o el criteri afectiu dels benicarlantos, que preferirien que el Palau de les Corts Valencianes mantinguera el nom que té en memòria de qui un dia el va habitar amb el títol de Marqués de Benicarló. Quan els tafaners escriuen açò el PP de la ciutat no ha dit ni pruna sobre la moció presentada pel PSOE i Bloc locals perquè es respecte la denominació que fins ara ha tingut l'edifici. Ens ha agradat que s'hagen afegit a la campanya encetada per La Veu. Veurem que fan uns altres.

Els tafaners més desocupats, que trauen a passejar el gos a l'hora de dinar, han descobert que l'insigne exregidor d'Obres i Serveis, la Millor Persona Vinculada a l'Esport Marcos Marzal, llença la brossa (d'altra manera: baixa la basura) a les dos del migdia. Sembla que fa el mateix cas del reglament municipal en aquest aspecte que el que en feia sobre l'ús del valencià des de la regidoria d'esports.

En l'acte d'inauguració del MUCBE un testimoni atent va observar una actuació singular en el no menys peculiar Paco Flos. Mentre que d'una banda es resistia a tallar la cinta que li ofería Guzmán, de l'altra no parava de recordar, a qui se li arri-mava, les hores de faena que va dedicar a la restauració de l'edifici dels alcantarins. Al final, es va fer per avant i va fer els honors. Ben fet.

I del nom, què en direm? MUCBE. Volíem que ressonara ací el prestigi del MACBA de Barcelona? Home, no siguem provincians... I calia eliminar la referència als orígens del monument? Després ens queixarem si a València posen al palau de les Corts el nom de qui el va manar alçar, la família dels Borja. Fem unes altres propostes, va, per exemple, Centre Cultural Convent de Sant Francesc (CECUCO, S. F., ben sim-

pàtic).

No va vindre Fabra, de tant ocupat com està ara. Tampoc va vindre Camps, que havia anat a vore el partit de l'Hércules. Van enviar a una senyora que, quan va obrir la boca, va sentenciar el final del debat sobre la identitat de la llengua dels valencians. Els assistents vam ser testimonis del que devia ser un miracle de sant Francesc: aquella dona, Conxa Gómez, secretària autonòmica de Política Lingüística i Patrimoni Cultural Valencià de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports de la Generalitat Valenciana, que no és poca cosa, parlava valencià (què podia parlar si no?) i sonava com a TV3! Gran meravella!

Encara no sabem si La Veu es podrà consultar en les còmodes sales de la biblioteca de la mar aquest estiu. L'altre dia, JL Guzmán, Regidor de Cultura, en la presentació d'aquest espai de la sufocada cultura, va fer referència als setmanaris locals i, en un lapsus (rectificat posteriorment, a proposta d'una alçada de cella, molt contundent, d'algué de la canallesca), es va oblidar del més veterà, el que encara manté l'essència del blanc i negre més primitiu. Serà per si no l'entenen els "turistas que nos visitáis"?

Tres concerts al Port

Sense el far i guia del Capità, els grumets van abandonar el vaixell i es van dirigir el divendres a la nit al port. Amb l'ànim de veure actuar a Pepet i Marieta, els grumets van descobrir amb sorpresa que tres locals d'oci havien organitzat concerts en els seus recintes. Sense pressa, però sense pausa, els van anar recorrent tots. En el Kangaroo van poder gaudir amb Els Escarabats, pseudo Beatles del segle XXI. La gent estava gaudint de valent amb el grup sevillà, que representa a Espanya en tots els festivals que

s'organitzen en record dels de Liverpool. A mitjan camí, Hot Rod tornava a pujar a l'escenari a MñM, que s'estan convertint en tot un clàssic del local. Bon directe i ritmes forts, molt diferents als imitadors dels Beatles. Quedava encara El Bosc. Pepet i Marieta van rebre als aprenents de mariners a altes hores de la matinada, gairebé sense alè i sense un euro en la butxaca. Les copes en la zona d'oci s'estan posant pels núvols. Encara així, el directe del grup els va retornar a la realitat. Jotes, rumbes, reagues, i fins i tot

boleros inclouen és el seu repertori. El públic va gaudir amb la particular posada en escena del músic d'Ulldecona, que va aparèixer en escena abillat amb una samarreta en contra del parc eòlic marí.

Museu de qui?

text EL SAMARUC

El samaruc està perplex. I això li passa per ingenu. Dissabte passat va acudir, com a bestioleta de bona criança, a la crida feta pels poder públics. El PSOE benicarlando, i en el seu nom el BNV per Benicarló -coses de la tandemàquia-, l'havien convidat a la inauguració del Museu de la Ciutat. Inauguració "de nou" -ens recordava la secretària autonòmica present a l'acte amb un valencià tan del nord que probablement li impedirà treure la llengua a la Conselleria-entretinguda pels Visitants i amb repartiment inclòs del producte de la terra per excel·lència. Menys entretingut va estar el samaruc, amb la magnífica lectura del regidor de cultura i l'il·lustríssim parlament de la primera autoritat municipal.

L'acte més intel·ligent, segons la fera aquàtica, va ser el convit públic, i per sorpresa (l'home anava sense vestir de vint-i-un botons), a l'anterior alcalde per participar en el tall de la cinta, amb dues barres més de

les que venien sent habituals, que barrava el pas a la porta del Convent. Per arrodonir-ho, l'ex-regidor del potet va col·laborar, a petició del numero u de les llistes Bloc d'ací, a l'obertura simbòlica de les portes del Mucbe per a tots. Per a tots?

Doncs, sí, per a tots. Però per a uns més que per a d'altres. Després d'obrir les portes que penseu que va passar? Què van començar a entrar tot el públic? D'això, res. Els assistents van poder contemplar com autoritats, acompanyants d'autoritats i alguns selectes funcionaris, començaven la visita privada al

Museu mentre ells es quedaven darrera del cordó de seguretat (?) fins que, el samaruc no sap qui, després d'una bona estona, va considerar oportú que el poble es barrejara amb el poder en el recinte cultural.

PSOE i Bloc, malpena el samaruc, massa preocupats per fer callar als anteriors governants amb una ensabonament efectiva, es van oblidar de qui compta de veritat. Ingenu, el samaruc, encara està perplex.

P.D Indispensable l'exposició de Patrimoni i Societat.

El Mucbe va ser inaugurat

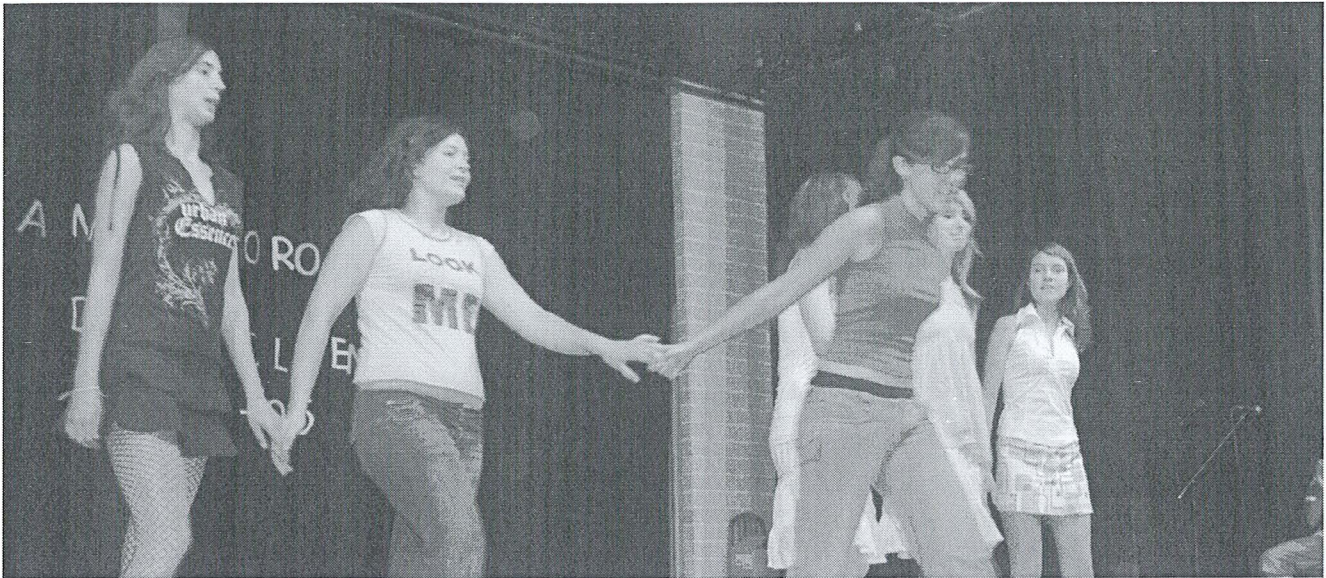
text NATÀLIA SANZ

Benicarló va inaugurar dissabte passat el Museu de la ciutat de Benicarló en l'edifici que antany va ocupar el convent de Sant Francesc. L'espectacle que la companyia teatral Visitants va crear per a l'ocasió va aconseguir despertar l'admiració del nombros públic que es va congrega en la plaça del convent per a assistir a l'esdeveniment. Visitants va recrear l'època de la fundació del convent i va fer un repàs per la història de l'edifici. Una comitiva de silenciosos frares es va dirigir cap a la porta del convent eixint entre el públic, mentre que en la següent escena, dos personatges pujats en xanques van repartir flors i carxofes entre el públic. Un turc irrompia en escena i iniciava la persecució dels actors, simulant el saqueig que la ciutat va patir en el segle XVI. D'altra banda, dos parelles abillades amb vesti-

menta del segle XIX van eixir a passejar tranquil·lament entre el públic, fins que van ser sorpreses per un capità i dos soldats de l'exèrcit napoleònic, que els van capturar i van tancar en el convent. Pretenien recordar el moment en què l'edifici es va convertir en presó de les classes altes durant a l'ocupació napoleònica. Un espectacular castell de focs artificials tancava l'actuació de Visitants, que va ser llargament aplaudida pel públic.

Enric Escuder, alcalde de Benicarló, es felicitava per la nova infraestructura cultural de la ciutat. Tancava els parlaments la secretària Autonòmica de Cultura. La comitiva oficial es va dirigir cap a l'accés principal del Museu i Enric Escuder, junt amb el Diputat Autonòmic Jaime Mundo, van tallar la cinta inaugural. L'actual regidor de Cultura, José Luis Guzmán, cedia l'honor d'obrir la porta del recinte al seu predecessor en el càrrec, Francisco Flos.

Fi de curs al Coromines

text IES JOAN COROMINES

El passat dia 23 es va celebrar a l'Auditori Municipal l'acte cloenda del curs 2004 - 05 de l'IES Joan Coromines. Amb la sala plena a vessar, els alumnes i algun professor agosarat van mostrar alguna de les seues habilitats per a contentament del públic en general. L'acte va estar presentat amb la desimboltura habitual per Borja Segarra i Georgina Igual.

En primer lloc, els alumnes de l'optativa de teatre, preparats per la professora Sílvia Garcia, es van atrevir amb algunes breus peces de Cervantes.

Van seguir als actors diversos números musicals coordinats pel departament d'Educació Física. Balls frenètics, trepidants, van omplir de ritme l'Auditori complet.

El professor de Filosofia, Joan Heras, va recitar sengles poemes de Joan Vinyoli i Joan Salvat

Papasseit. Tothom es va estremit. I no es cap exageració. Les millors ovacions de la matinal van ser per a aquest fins ara desaprofitat rapsode que no només va connectar amb de ple amb un pati de butaques farcit de joves, sinó que va posar la carn de gallina a més d'un.

Beatriz Vidaurreta i Maria Beltrán, campiones d'Espanya de Gimnàstica Rítmica, ens van tornar al to trepidant amb les seues inversemblants coreografies.

Va ser després el torn de l'apartat musical. El professor Julio Maestro va dirigir el cor de professors, reforçat per a l'ocasió per alguns alumnes. El Gaudeamus Igitur (algun dels alumnes del cor callava quan deien allò del "vivan profesores"), l'Al-leluia de Häendel i l'Himne de l'Alegria. Aquesta darrera peça va ser acompanyada amb la flauta per més de vuitanta alumnes

de segon, tercer i quart d'ESO. Impressionant escenari.

Va acabar la jornada amb el lliurament d'orles als alumnes de quart d'ESO, segon de batxillerat i cicles formatius. Els alumnes de quart, a més, van rebre un exemplar del Quijote per recordar aquest emblemàtic any de l'obra cervantina. Els de segon de batxillerat no podien amagar el seu neguit perquè tot just al dia següent havien de sortir les notes de les proves d'accés a la Universitat; el neguit no tenia raó de ser perquè aqueixa mateixa vesprada van poder comprovar tots com havien aconseguit superar amb els exàmens. Buf!

Tots van treballar de valent perquè l'acte fóra un èxit com ho va ser, però especialment hi va dedicar hores i afecte la professora Júlia Febrer, veritable ànima de tot aquest muntatge.

I l'any que ve, més.

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTI-
LLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
JOSEP M. SAN ABDON I RODOLFO
SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/
 CUC, XAVIER BUF
 MUSSOL, CARLE
 JOSEP V. TAUS, T
 SEGARRA, ROBE
 Fotografies/ NATA

Límits de velocitat per als vianants

FOTO DENÚNCIA

Es veu que com hi ha vianants que corren massa, ací els han posat límit de velocitat, no siga que tinguen un accident.

També se'ls informa de l'estretiment de la via, no siga que caiguen a la sèquia.

Suposem que no serà per als cotxes ja que per ací no poden passar, ni aparcar, ni tocar el clàxon per a que s'aparten el xiquets que estan jugant, ni...

Oberta la Biblioteca de la Platja

text NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló ha posat en marxa la biblioteca de la platja, que ha quedat emplaçada junt amb la platja del Morrongo. El servei permet disfrutar de la lectura relaxada i a la fresca, de la premsa diària. Periòdics de tirada nacional, provincial i inclús internacional estan presents en els expositors. A més, la Biblioteca oferix també setmanaris benicarlondos. Sorprenentment, el dia de la presentació de les instal·lacions, La Veu de Benicarló no estava en les estanteries. A més, els usuaris disposen d'una selecció de llibres de lectura amena.

La Mar busca cambrer/a
i personal de cuina per a
caps de setmana i
agost sencer

La Mar d'amanides
La Mar de torrades
La Mar de vt
La Mar de bo

La marseixanta-nou

Carrer Crist de la Mar, 69

PERE BAUSÀ, J.COS, EL
RRIEL, NATALIA SANZ, EL
S LLUCH, RAMON PARÍS,
OLITO, JORDI MAURA, G.
SPIERRE I EL SAMARUC
LIA SANZ I THE CAPTAIN

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies.

Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Vandellòs I i II: Perill Nuclear (i 2)

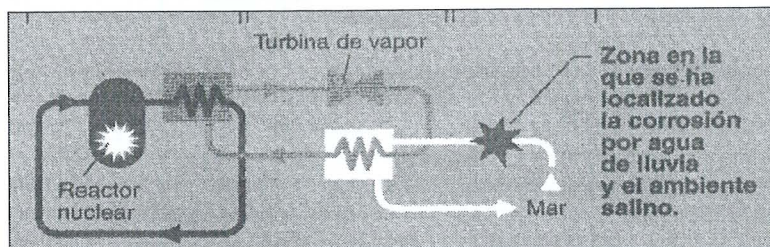
Front a la dificultat d'acompliment del Procol de Kioto, s'ha volgut presentar la nuclea-
 ar com una font energètica segura i imprescindible. Els incidents de Vandellòs I i II han posat de manifest els riscos d'unes centrals nuclears en un mercat energètic liberalitzat i la més que dubtosa neutralitat del Consell de Seguretat Nuclear (CSN), l'organisme supervisor.

Com explicàvem a l'article anterior, la central Vandellòs I tingué un incident de nivell 3 de l'Escala de Successos Nuclears (INES)- accident si hi ha fuga radioactiva- l'octubre de 1989. Un dur informe del CSN denuncià les responsabilitats de Hifrensa, l'empresa propietària. No havien engegat el Pla d'Emergència, ni avisat immediatament a les autoritats ni al CSN, no s'havien fet les reformes dictaminades pel CSN després de l'accident de Txernòbil... Les condicions imposades pel CSN obligaren Hifrensa a desmantellar la central. Les responsabilitats legals es concretaren en una multa de 70 milions (Acord del Consell de Ministres de 1992) i en un judici penal contra 6 directius -4 de la central i 2 del CSN- celebrat en 2000 a Tarragona. La sentència del Tribunal Constitucional STC 25/2002 anul·là l'acord ministerial i la de l'Audiència tarragonina fou absolutòria. Es considerà l'avaria responsable com imprevisible i que el nou Codi Penal -si l'antic- no tipificava l'afer com a delictes. A més, Donato Fuejo, aleshores director del CSN, es retractà de les seves crítiques perquè havien sigut fruit de la seva "visió personal i política". Al final, l'empresa responsable del succés nuclear estatal més greu se n'anà "de rositas".

La central nuclear de Vandellòs II s'inaugurà en 1987. Té un reactor d'aigua a pressió amb aigua líquida com refrigerant primari i moderador. A l'intercanviador de calor, on s'inicia el circuit secundari, es genera el vapor que mou les turbines. Aquestes i el vapor són refredats per un circuit terciari - nomenat sistema d'aigües essencials- que agafa aigua de la mar on la torna sobrescalfada. La potència elèctrica de la central és de 1072 megavats (MW). És propietat d'Endesa i Iberdrola.

Vandellòs II ha tingut una història molt "accidentada". Durant el seu primer any, tingué set parades automàtiques i tres incendis al transformador principal de sortida. En 1990 el CSN multà la central per una fuga de vapor radioactiu del circuit primari que no sortí de l'edifici de contenció.

El 25 d'agost de 2004 es trencà la canonada d'aigües essencials. La central ho comunica al CSN que qualificà el succés com nivell 0 de l'escala INES. La central mesurà el gruix de les canonades i el considerà acceptable, no parlà de corrosió generalitzada pel salitre. A finals d'agost, es detectà un traspuament a les boques d'accés de les canonades; fou reparat i la central seguí funcionant després d'una inspecció del CSN. Una parada automàtica del reactor en novembre de 2004 decidí el CSN a fer

una investigació a fons. L'informe de 4 de març de 2005 destapà la corrosió generalitzada del sistema de refrigeració terciari. Però l'assumpte venia de lluny: l'empresa con-

tractada per a la inspecció de les canonades ja detectà corrosió en 1993 i comprovà que era important en 1999. Vandellòs II rescindí el contracte de l'empresa inspectora i en contractà una altra més barata l'any 2000. L'informe del CSN conclou que la corrosió es deu al mal disseny de la canonada i a la seva incorrecta vigilància -soterrada sense galeria paral·lela; també que l'empresa coneixia l'estat de corrosió i que la central havia primat més la producció d'electricitat que la seguretat. S'elevà la qualificació del succés a nivell 2 de l'escala INES i s'aturà la central.

La presidenta del CSN, Mª Teresa Estevan Bolea, envià al Congrés dels Diputats un informe sobre Vandellòs II prou "maquillat". No explicava que la central coneixia l'estat de les canonades des de 1993, ni que ocultà informació al CSN, però sí que l'avaria no afectà a la refrigeració del reactor i que no tingué cap conseqüència negativa pel medi ambient o la població. Els quatre consellers proposats pels partits polítics -PP, PSOE i CiU- criticaren durament Estevan Bolea per aquesta manipulació. Els partits PSOE, ERC, IU-ICV i CiU anunciaren la seva voluntat de reformar el CSN i demanaren la dimissió d'Estevan Bolea. El diputat d'ICV Joan Herrera declarà si era raonable que la funció de control de les centrals es degués més a les denúncies de Greenpeace i Ecologistes en Acció que a les actuacions del CSN. Estevan Bolea -nomenada pel PP en 2000- protestà per la campanya de descrèdit contra el CSN i la seva persona que, en el fons, pretén afavorir el tancament de les nuclears. És una aferrissada defensora de l'energia nuclear.

En juny de 2005, la central acabà els treballs de reparació del sistema de refrigeració terciari. El Congrés ha censurat l'actuació del CSN però no ha fet dimitir a la seva presidenta. Si que ho han fet els tres màxims directius de la central de Vandellòs II.

Diversos estudis han fet palès la disminució d'inversions en seguretat i manteniment de les centrals nuclears estatals des de 1997. Aquell any s'aprovà la Llei del Sector Elèctric que ha liberalitzat el mercat elèctric. Abans les reparacions de les centrals eren pagades pel Ministeri d'Indústria dels impostos recaptats amb els nostres rebuts de la llum; actualment encara paguem un "cànon de transició cap a la competència". L'exigència de reducció de costos per oferir uns preus els més baixos possibles, possiblement, han afavorit incidents com el de Vandellòs II.

Les empreses nuclears cerquen beneficis, sovint, a costa de la seguretat i l'organisme supervisor no és en absolut neutre. Quina confiança pot inspirar l'energia nuclear?

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 490

text EL LECTOR

Està clar, si a Barcelona tenen el Macba, a Benicarló tindrem el Mucbe. La diferència però, pel que es comprén, no està només en la magnitud de les dimensions espacials, que també, sinó sobretot en el fet que nosaltres no sabem què camanti posar al nostre pretensions museu i no tenim ni un quinzet per omplir-lo amb la dignitat que es mereix l'entorn. Diu el senyor regidor de Cultura que caldrà cercar algun mecenes per tal d'aconseguir que la nova infraestructura siga alguna cosa més que un preciós embolcall. Sí, ja sé que tots tenim al pensament quins poden ser els patrocinadors que ajuden a donar sentit amb decència al flamant Mucbe. No vindrà la cosa d'algun abocament més o menys controlat. Ara que, el que més temor em fa és arribar a principis d'any sense que hi haja res de ben definit. Ja estic tremolant de pensar que les polides sales del vell convent acaben sent la seu de qualsevol exposició de ninots fallers. Espero que algú tinga coneixement i encara que siga el senyor bisbe de la nostra diòcesi, tan solidari amb la manifestació pel manteniment de l'essència dels valors de la família tradicional, no permeta que senyores despitralades o hòmens en grollera actitud s'exposen en un lloc que en altres temps va ser de culte i reflexió. Queda dit.

Abundant en aquest tema. Les meues nul·les dots de poeta no em permeten interpretar la metàfora visual de la fotografia de la portada. Una farola trencada, decantada, dóna una imatge de descurament abans de la inauguració de l'edifici. Si abans de començar ja passa això, què no

succeirà quan l'apatia i el desengany s'apoderen dels ara il·lusionats i il·lusionades prohoms i prodons del nostre poble? O és que era una altra la interpretació que calia donar-li a la instantània? M'agradaria tindre l'habilitat de qualsevol dels versificadors locals -el seu mateix germà, senyora meua- per tal de poder-li treure tot el suc necessari a la imatge, però com diu Serrat, "hoy las musas han pasao de mí". Hoy i sempre, escolte'm.

L'altre tema en què veig que han centrat l'atenció alguns dels seus col·laboradors ha estat l'elecció de Marcos Marzal com a millor persona vinculada al món de l'esport local d'aquest any. Llevat de l'article de Gregorio Segarra, home d'esport on els hi haja i per tant amb autoritat per parlar sobre el tema, la resta de comentaris deixen el regidor popular en un lloc diguem-li... poc honorós. Tot em sembla bé, cadascú ha de poder dir lliurement la seua. Em fa gràcia la suposada ironia (és una ironia, no?) del comentari de la portada. Em sembla adequat i respectuós el to emprat per Robes, molt mesurat, cantant-les clares però sense perdre els bons modals. Ara, el que trobo que ha esclafit ha estat el repartidor de panissoles, l'home ha dit el que li ha nascut de l'ànima amb una sinceritat esfereïdora, deixant de banda la urbanitat i donant sortida lliure als seus sentiments. En fi, no sé, igual és el que pensa més gent però nadie se atrevió a comentar. Personalment, i després de veure imatges televisives en què es veia Palanques, no haguera dubtat gens, si més no, a compartir el guardó.

Torno a un altre tema de la portada. L'Ajuntament neteja les clavegueres de la platja del

Morrongo (encara Morongo?) i s'il·lustra el titular amb una altra imatge de poesia visual. Un totxo amarrat amb una corda llençat al clavegueram, la rajola, el diner submergit, negre i brut; els que acabaran penjant-se per culpa de la bombolla immobiliària o la construcció que taponen els excrements de la nostra societat fins que un dia petarà tot i ens escatillarà a tots. Que vinga un poeta, per favor.

Celebro amb una joia immensa la tornada de Tolito. M'encisa. Irònic, punyent, encertat sempre. Té raó, mai no acabarem d'agrar l'ardor guerrero amb què els regidors del partit han lluitat -remarco lluitat- durant aquests catorze anys en ferotges combats contra l'Administració provinciana i autonòmica. Només s'havia de vore la cara de patiment que feien alguns regidors o com es van quedar alguns de primers després de l'estrés provocat pel seus acarnissats mètodes reivindicatius.

Queda clar, no sóc un poeta. De les cites que reproduïx Josep San Abdón del llibre del malaguanyat Alfred Giner Sorolla no entenc pràcticament res. No, ni poetes ni filòsofs. Què li hem de fer?

Com deu anar la campanya per salvar lo Palau? Pere Bausà ja em torna a posar l'ai al cos...

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA. Asseguraven que tant el senyor Fabra com el senyor Camps havien de vindre per tal d'inaugurar el Mucbe. No van vindre i es veu que no els esperava ningú.

Tentacions capitalistes

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

1- V - 2005

¡Quantes coses inútils i superflues conformen la nostra vida! ¡Quina manera de voler aparentar més estúpida! Això és el que sembla voler dir-nos la pel·lícula "Conversaciones con mamá" del director argentí Santiago Carlos Oves. La greu crisi econòmica de l'Argentina deixa al descobert Jaime, el protagonista d'aquesta història. Segurament en el món capitalista moltes vegades construïm aquells bíblics ídols de peus de fang, que fàcilment s'ensorren com els castells de cartes i llavors no ens queda res més que el buit immens. Quan Jaime se n'adona de tot això, quan és capaç de desprendre's de tots els falsos ídols i fer cas als seus autèntics sentiments, assoleix la felicitat.

7- V - 2005

Després de la magnífica "Solas" i d'un perllongat silenci, torna Benito Zambrano a dirigir

una pel·lícula. Amb "Habana blues" el director andalús ens

porta aquesta vegada a Cuba, país que coneix molt bé, ja que

va estudiar cine en la prestigiosa escola de San Antonio de los Baños. La pel·lícula, que compta amb una magnífica banda sonora, ens mostra com sota un règim burocratitzat igual pot donar-se una gran creativitat, l'ésser humà té una gran capacitat per a sobreviure en les més diverses circumstàncies. La pel·lícula ens mostra les diverses contradiccions de la vida en Cuba, els músics tenen un desig molt gran d'eixir de l'illa, de viure de la seua música, però les condicions que els posen els productors espanyols, en col·laboració amb els cubans de Miami, suposen renunciar als seus ideals artístics, a deixar-se manipular políticament, a ser explotats de manera vil pel sistema capitalista. Finalment s'imposa la coherència artística i la integritat humana i una visió esperançada del futur amb la gent que ompli el concert final dels artistes.

Diada de germanor amb el Setrill

text PENYA SETRILL

El diumenge 5 de juny la Penya Setrill va organitzar una jornada de convivència en un conegut restaurant del terme.

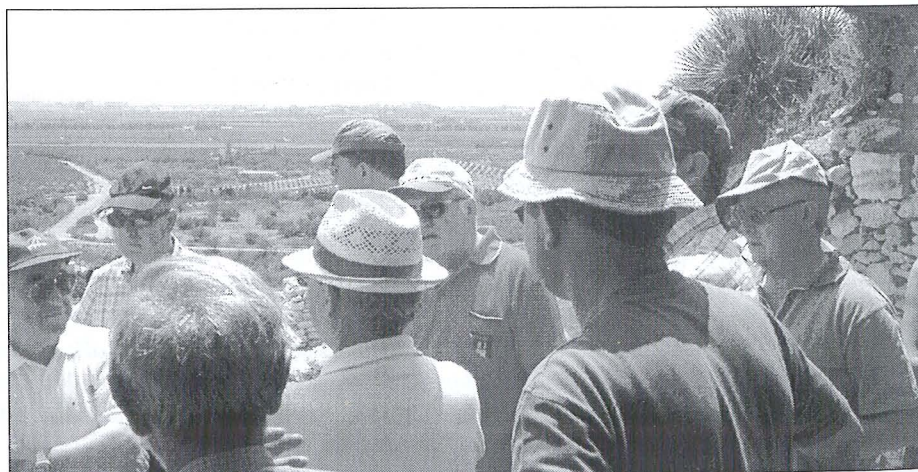
La diada va començar amb una visita al poblat iber de la Nau a fi d'afegir a la memòria de cada visitant un petit tast de la història de les persones que van poblar el nostre territori fa vora de 2.500 anys.

Un menú amb paella de fàcil valoració i una exhibició de vaquetes ben despertades i ponis galopadors van omplir la vesprada de simpatia i satisfacció.

La jornada va concloure el

dimarts següent al local de la Penya amb al sopar corresponent, un brindis emotiu i el lliurament del premis de la travessa de la Penya

a Pascual Cerdá "el kake" com a campió i Joanvi Arín com a subcampió.

Creus contra el parc eòlic

text N.SANZ / J.MAURA

Les associacions de veïns de les partides Riu, Surrach i Aguaoliva i la de la partida de Sanadorlí de Benicarló plantaren el dijous a la nit creus de fusta simbòliques en la platja de la Mar Xica per a protestar per la ubicació del parc eòlic marí que l'empresa Capital Energy pretén instal·lar davant de les costes de Benicarló i Vinaròs. Els veïns pretenen amb esta mobilització "significar el que serà un final dramàtic per a la costa de Benicarló i Vinaròs si es construeix el parc eòlic marí", ha explicat el president de l'associació, Manolo Roca. Els associats de la zona nord de Benicarló han decidit passar a l'acció després de remetre quatre cartes a l'ajuntament de Benicarló i "que no ens contesten a cap". En la missiva reclamaven un posicionament i l'oposició pública del consistori que, diuen, ha de realitzar-se "per mitjà d'una moció o un manifest que s'aprove en un Ple". Roca ha lamentat el silenci de l'equip de govern benicarlando, que ha manifestat diverses vegades que espera l'estudi d'impacte ambiental per a pronunciar-se.

En este sentit, han recordat els perjudicis que en tots els àmbits provocaria la ubicació triada, reforçant les seues teories amb la visita que ha realitzat el president de la Plataforma Salvem el nostre Litoral, Joan Sospedra, a Dinamarca i Holanda per a conèixer de prop els parcs eòlics marins que en estos països hi ha instal·lats. "Estan vallats, el poble més pròxim està a quinze quilòmetres i s'han ubicat en zones on no hi ha pesca", assegura Sospedra. La raó d'esta llunyania

es troba "en la perillositat del camp magnètic que creen, en els materials que s'utilitzen per a la seua construcció" i en altres detalls que el president de la plataforma va argumentar per a defensar la seua oposició al parc marí. En este sentit, va detallar que el parc projectat per al Baix Maestrat "tenen tres parallamps químics per torre que funcionen amb diòxid de zinc". Esta substància és, segons va denunciar, "verí en combinació amb aigua" que podria suposar la contaminació de les aigües de la zona ja que "en un dia de tempestat, solen caure molts llamps a la mar".

AGRICULTURA

La infraestructura elèctrica aèria d'evacuació de la producció anual estimada dels vuit parcs eòlics offshore que Capital Energy vol construir en el litoral nord creuarà importants finques agrícoles del terme de Benicarló, Càlig, Cervera, Sant Mateu, La Salzadella, Coves de Vinromà i Albocàsser, on estarà la connexió amb Red Eléctrica Española (REE). Cada parc eòlic tindrà una potència de 48 MW, sent la potència total dels vuit parcs de 384 MW, amb una producció anual estimada de 1.162 GWh/any, el que suposa la potència equivalent al consum d'energia elèctrica per a

una població superior als 450.000 habitants. Si bé, Vinaròs és el municipi més afectat paisatgísticament per l'impacte dels 128 aerogeneradores i per les interferències en els treballs extractius de la pesca, Benicarló serà el receptor de la connexió continental del fluid elèctric per un traçat triat eminentment agrícola i de terres fèrtils. Els agricultors són els oblidats en aquest sentit, ja que el projecte de Capital Energy preveu potenciar un ús pesquer compatible amb la instal·lació mitjançant el desenvolupament d'explotacions pesqueres marines d'espècies autòctones en l'entorn de les fonaments dels aerogeneradores, sempre que això sigui d'interès per als pescadors i confraries locals i a través d'acords de col·laboració amb centres d'investigació i universitats.

En l'apartat de criteris ambientals també es minimitza l'impacte dels generadors marins a l'estar a quatre quilòmetres de la costa però res s'esmenta de la infraestructura aèria que reprendrà el relleu del tram enterrat en el fons marí enfront de Benicarló, on es construiria una estació de trànsit de la línia submarina a la terrestre que elevarà l'energia transportada. Tan solament una breu referència que "es tractarà objectivament de minimitzar l'impacte paisatgístic de la instal·lació".

Segons el Projecte Bàsic "la línia elèctrica no provocarà soroll electromagnètic apreciable". L'empresa preveu que durant el pròxim mes s'aprovi el seu projecte bàsic per a començar a redactar l'Estudi d'Impacte Ambiental en el qual col·laborarien les universitats d'Alacant i València. Al març de 2007 es posarien en funcionament.

No noteu una mica de calor?

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Aquesta setmana plego. Ja fa massa setmanes que aquesta secció camina erràtica i trontollant sense acabar de trobar ni el nord ni el sud ni res de res. Tota la parentela en ple em recrimina que els utilitze per tal d'amagar la meua incompetència i manca d'idees. Fins i tot han tingut la gosadia de dir que aprofito els xiquets per al mateix que les captaires del "échale argo". Els he dit que no parlaré d'ells, ni dels veïns. Fins i tot m'he promès a mi mateix que no parlaré ni diré res de l'amo, ni de les falles, ni dels bombos, ni del president de la diputació ni del recompte dels vots dels emigrants gallecs. Ni xufa. Arribat a aquest punt sense retorn hom pot pensar que ja no queda cap dels temes recurrents que he anat explotant per tal de trampejar i viure de la rifeta al llarg dels gairebé parell de mesos que el CDB no juga partits. Efectivament, s'imposa anar-se'n cap a casa i que ningú no parles de mi ni bé ni malament. També he pensat que amb la marxa que porta aquest invent i la competència brutal que té, en quatre dies ens quedem tots al carrer i s'ha acabat l'invent. La veritat és que a mi ja em vindria bé, perquè la neurona s'esgota sense remei aparent i em sembla que la gent ja comença a estar una mica farta i cansada de llegir bajanades sense una aparent coherència. Sense anar més lluny, avui podria fer una crònica críptica, farcida de missatges xifrats per tal que li arriben a un destinatari concret, predeterminat i definit. Així, per exemple, podria dir que el nou preparador físic em sembla una persona honorada, preparada i molt competent. Potser algú només veja una obvietat. Potser algú. També podria dir que

una part del mig camp que s'albira per a temps futurs se'ns enfonsarà sense remei. Dic remei i no pietat. Alerta amb el missatge críptic. Si hi ha algú que encara segueix llegint, també li puc dir que el polvorí ha entrat per la porta. O almenys això m'ha assegurat algú. La porta que s'ha obert l'hem portada d'allà d'on ve l'aigua i el mal temps. Es veu que ha vingut tot amb ella. Fins i tot alguna tempesta. Compréc que després d'escriure les coses que escric la gent deixa de llegir aquesta secció. Seria la cosa més normal del món. Tan normal com anar a veure l'esport que ha fet embogir totes les afecions del poble. Una d'aquestes ha perdut l'ídol que li donava raó de ser. Per tal d'omplir el buit creat, el CDB té en projecte la incorporació d'un jugador amb els mateixos arrels que aquell i que es veu que és un fenomen, encara que també m'han dit que les tres dotzenes ja no les farà. Ja vorem com s'acaba tot. També m'han dit -potser amb el maquiavèl·lic objectiu que aparega en aquesta secció- un parell de coses que miraré de descryptar encara no penso ser gaire concís. Es veu que per les voltes del solstici d'hivern, havia d'haver un canvi de papers acceptat de bon grat per les parts implicades. Bàsicament la cosa consistia a definir amb una certa diafanitat quin era el personatge que havia

de representar cada un dels actors perquè es veu que el protagonista de la funció en tenia dos. Quan es veu que la cosa s'havia definit, una certa reflexió per part del director i productor de la comèdia va fer que les coses tornaren al seu lloc. L'actor que havia de descarregar el protagonista de tanta feina es va quedar sense paper i tot allò que s'havia previst per a la resta de representacions i fins i tot temporades posteriors es va quedar en no-res. Em penso que no hi ha lloc per al dubte.

Ara ja vull acabar perquè ja començo a estar una mica fart de tot. Per tal de fer un acabament espectacular i críptic, i com que jo ja no em crec res del que em diuen (fins i tot sóc capaç de no creure'm ni allò que sento amb les meues orelles), faré un criptograma final. Igual com Màrius Serra. Suposo que els que heu arribat a aquest punt sou uns entesos en futbol estrellat. La frase és la següent: l'home que va a cavall i el que vivia a la font, tot i el que va dir el seu amo, van agafar el seu portant i se'n van anar a córrer món deixant embadalits aquells que esperaven gaudir més de les seues habilitats.

Ja ens tornarem a trobar al mes d'agost o, si hi ha alguna cosa important, potser una mica abans.

Continuen els èxits

text C.N.BENICARLÓ

Cap de setmana gran per al Club Natació Benicarló i la seua gran pedrera, que va continuar recollint "a sacs" les medalles en el cap de setmana del 25 i 26 de juny en les participacions efectuades en la travessia a la Platja del Fortí a Vinaros i en el Campionat Provincial grup G1 a Vila-real. Com ja va sent habitual es van copar els primers llocs en la classificació provincial G1 per equips, femení i masculí. A Vila-real els nostres nadadors i nadadores van aconseguir un total d'11 medalles d'or, 11 de plata i 6 de bronze però decidits a trencar rècords, ho van arrodonir amb 2 medalles d'or en els relleus masculins i 2 medalles de plata en els relleus femenins. "Els millors en l'aigua i demostrat".

També es van realitzar els deures en la travessia a la platja del Fortí de Vinaròs, on es van aconseguir (2) primers llocs (2) segons llocs i (1) tercer lloc amb trofeus. I allí va ser on es va animar a realitzar la prova la nostra entrenadora Lucía i la veritat és que no ho va fer gens malament

TRAVESSIA FORTÍ

ANY 93-94 BENJAMÍ FEMENÍ
 1º TROFEU
 SUSANA DEL OLMO
 2º TROFEU, PAULA SAURA
 4º RAQUEL FABREGAT
 5º MERITXELL SOSPEDRA
 6º MARIA COLL
 11º ANDREA FUENTES

ANY 93-94 MASCULÍ
 5º GUILLERMO SORIANO
 6º XIMO BUENO
 8º VICENT PRATS

ANY 91-92 ALEVÍ MASCULÍ
 1º TROFEU
 MARC FRESQUET
 5º MARCOS FUENTE
 6º AGUSTIN PARRA
 13º JAVIER TRAVEL
 14º LLUCH AÑO

ANY 89-90 INFANTIL MASCULÍ
 4º CARLOS ASTOR
 6º MIGUEL PIÑANA

ANY 89-90 INFANTIL FEMENÍ
 2º TROFEU SILVIA ROCA
 3º TROFEU MARI CARMEN SORLI

ANY 75 i MASTER FEMENÍ
 4º LUCIA VICENTE FIBLA

I no oblidem a Ferrán Remolina que es troba disputant les proves en el Campionat d'Espanya Juvenil a Valladolid, que segurament deixarà el pavelló del Club ben alt. Molta sort.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

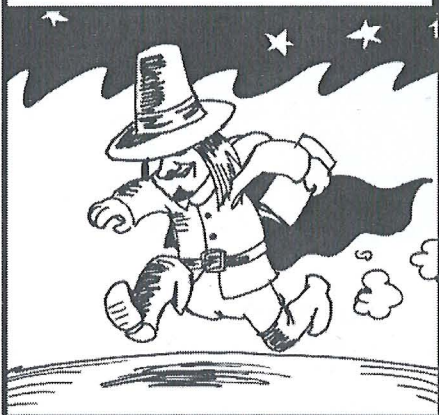
- Fotocopiadores
- Impresores

Per Xavi Burriel

"V"

UN MISTERIÓS PERSONATGE ANOMENAT "V" S'OCULTA ENMIG DE LA NIT BENICARLANDA.

I ENTRA SENSE SER VIST DINS DE LA BIBLIOTECA DEL MAR.

SENYORES I SENYORS, ELS ACTORS ESTAN PREPARATS.

PROMPTE COMENÇARÀ LA FUNCIO.

AL DIA SEGÜENT...

HOLA, SÓC "V". COM VOS HEU OBLIDAT DE "LA VEU DE BENICARLÓ", ACÍ US HE DEIXAT UNES QUANTES DE REGAL...

VISCA LA LLIBERTAT D'EXPRESSION!!!

QUI HA SEGUIT EL BORINOT?

VOLDRIA LLEGIR LA VEU, PER FAVOR

Salvem lo Palau !

no al canvi de nom !!!

envia un correu electrònic a:

gppop_corts@gva.es
gpsoc_corts@gva.es
adm_entesa@gva.es

WWW.FOTOVALENCIA.COM

El gran Palau de Benicarló va ser construït en el segle XV seguint l'esquema dels palaus valencians. Va patir etapes d'abandonament i una profunda remodelació en el segle XIX, però fa poc va ser restaurada la seua façana i adequat el seu interior (conservant les boniques habitacions decimonòniques) per albergar les Corts Valencianes. Al nou Estatut volen canviar-li el nom pel de Palau dels Boria

laveudebenicarlo